

Şu Sokak Lambaları Yanmasa

— safdeha · 14 Mart 2017

Şehrimin lambaları sönmüyor geceleri
Fareler koşuyor sessizlik doluyor
Köpeklerde özgürlük havlama heceleri
Kaldırımlarda birkaç insan soluşuyor
Hızla geçen araba çözmüyor bilmeceyi!

Hiç uyumaz mı şeytan ve dostları görevde
Birkaç hırsız giriyor çaktırmadan evlere
Dalmışken öğrenciler bitmeyen ödevlere!
Ambulansın sesleri sessizliği deliyor
Depremde, hırsızlıkta, yangını da peş peşe
Sanki akıllara bu saatlerde geliyor...
Acı mı uyutmuyor, akli baştan alıyor
Çöpçüler topluyorken çöplükten soykaları
Günahkâr tutkulara insan niye dalıyor?

Sallanıyor sarhoşlar biterken son şişesi
Ağzında tüten sigara dudakta kor cilvesi
Gözyaşına dönüyor zorlama son neşesi
Kırılıyor tutunduğu her şey düşerken yere!
Düşüyor kafasından kullandığı son bere
Onu hala koruyor alnındaki son secde
Uyanırda tövbe der diye binlerce kere!

Şehrimin lambaları gece sönseydi keşke
Karanlığa aldanıp bulduğu ilk dösekte
Uyurdu, ne acılar yazılırdı reçeteye
Ne de hasret çeken aşk şiiri peçeteye!
Gizlenirdi şeytanlar, kızgınlık, azgınlık, şer...
Azapla delirirdi, o masum gecelerde!

Saffet Kuramaz